

дѣйствително, по-нататкъ съвсѣмъ никакъ не ще ся търпи отъ насъ. Има такъвзи слухъ, че ты си проповѣдвалъ най-грубы и явны заблужденія, които сж противни на ученіе то на истиннх тж черквж и си ги распространилъ по цѣлж Бохеміж.» На туй отговорилъ Хусъ: «Прѣподобни отци, колкото ся относя до мене, то азъ щѣхъ да прѣдпочетж да умрж, отъ колкото да храня нѣкое заблужденіе.»

Подиръ това кардинали тѣ излѣзли изъ съборнх тж стаж, слѣдъ като изявили свож тж благодарность отъ тоя отговоръ; нъ вмѣсто да го пуснжтъ прѣдали го ведно съ господина отъ Хлумъ на едно множество солдаты за надзоръ. Напразно ся отзовавали Хусъ и другари тѣ му на приготвенно то отъ Императора свободно и придружително писмо.

Между туй непріатели тѣ на Хуса наедно съ кардиналы ты накарали единъ твърдѣ остроуменъ ученъ мжжъ, кѣкой си Іоанъ Дидакусъ, докторъ на Богословіе то въ Ломбардіж, да ся мжче да извади отъ Хуса нѣщо таквось, което бы дало поводъ да ся улови. Макаръ да ся трудилъ много да дава уловителны сплетливы вопросы на Хуса. Хусъ го проникнжлъ скоро; така минувалъ единъ чясъ слѣдъ другы, безъ да можтъ да познажтъ Хусъ и Іоаннъ отъ Хлумъ, какво ги очяква. Най-сѣтнѣ къмъ 4. часа подиръ обѣдъ събрали ся папж кардиналы тѣ въ папскый тѣ палатъ, за да ся съвѣтувать, какъ да постжнжтъ съ Хуса; най-по-